

SMRT

JAKO SVATBA S BOHEM

Když zemřela má matka, se sourozenci jsme připravovali její pohřeb. Zvažovali jsme, které písně ráda zpívala. Roky totiž zpívala při bohoslužbách pro ženy. A také občas dávala najevo svá přání, které písně by měla ráda při pohřbu. Bezpodmínečně chtěla, aby se **při pohřební bohoslužbě zpívala svatební píseň** „So nimm denn meine Hände“ (Vezmi tedy mé ruce). Svou smrt chápala jako svatbu s Bohem. Bůh ji měl vzít do svých dobrých rukou.

Věčný život totiž opravdu spočívá především v intimním vztahu s Ježíšem Kristem. Zkušenosti, které jsme zde na zemi prožili s Kristem, budou v nebi naplněny. Svátý Augustin říká: „Tam potom prozřeme a **budeme milovat, milovat a chválit.**“

Nesmíme po zemřelých truchlit jako ti, kdo nemají naději. Poněvadž věříme, že Ježíš umřel i vstal z mrtvých, věříme také, že s Ježíšem přivede Bůh k životu i ty, kdo zesnuli ve spojení s ním. (1 Tes 4,13n)

www.vira.cz/smrt

téma umírání na internetu

Zpracováno podle knihy Anselma Grüna „Smrt není konec“, kterou vydalo nakladatelství Paulínky. Redakčně upraveno.

VE SMRTI NEVKROČÍME DO NEZNÁMÉHO A TEMNÉHO

Ve svých promluvách na rozloučenou před svou smrtí popisuje Ježíš nádherným způsobem, co nás čeká po smrti. Chce svým učedníkům dodat odvahu a důvěru: „**Ať se vaše srdce nechvěje!** Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám, že vám odcházím připravit místo? A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já“ (Jan 14,1-3).

Ježíš nám připravuje příbytek, do kterého se smíme ve smrti nastěhovat. Ve smrti nevkročíme do neznámého a temného, ale do něčeho důvěrně známého. Ježíš sám nás předešel a připravil nám příbytek, v němž smíme bydlet navěky.

Přebývat u Boha a v Bohu – to jsou obrazy naší touhy. V každém pozemském obydlí, v němž se cítíme **skutečně doma**, pociťujeme tuto touhu moci navždy dobře bydlet, být doma, v bezpečí, smět být takoví, jací jsme. Ježíš nám svou smrtí, v níž nás miloval až do krajnosti, takové místo připravil. Proto je vyzdobeno jeho láskou. Tato láska je pro evangelistu Jana láskou přátelskou: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“ (Jan 15,13).

Zpracováno podle knihy Anselma Grüna „Smrt není konec“, kterou vydalo nakladatelství Paulínky. Redakčně upraveno.